

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۰/۲۹

عبدالستار ایوبی

انحصار مافیای کاپیتالیسم او کالونیالیسم لمری برخه

د افغانستان سیاسي پېښو د امیر شاه زمان د واکه څخه د لیري کیدو راهیسي دایروي حرکت غوره کړی دی. افغانان خپل ټولنیز ژوند د سینما پر پرده د یوه تکراري فلم په ډول ویني. هغه یو ډول سیاسي جفاوي او خیانتونه دي چې د گوتو په شمیر بیداران یې د خپلو اکثریت غافله او وینده هیوادوالو سره تکراروي. د عاملینو او متاثرینو څیري او نومونه بیل وي خو نور واقعات ټول تکراري وي. هغه افغانان چې د دي هیواد قانوني اوسیدونکي دي، ټول د دي هیواد د تابعیت تذکرې لري او د دي هیواد اساسي قانون ته ژمن دي، دا مشترکات په منطقي ډول سره د دي مقتضي دي چې باید یو بل ته راست او خواخوږي و اوسیري او یو بل ته په بنسټیزو حقوقو کې د مساواتو قایل و اوسیري. د دي څخه علاوه نور مشترکات هم لري لکه دا چې د یوه واحد خدای وجود ته موعتقد دي، هغه واحد خدای (ج) چې د کائنات او مخلوقاتو خالق دی چې دجزاء ورځ یې ټاکلي ده، جنت او دوزخ یې خلق کړي دي او پر خپل وروستي نبي ص یې قرآن عظیم الشان نازل کړی دی. افغانان په مجموع کې په قرآن عظیم الشان کې خدای تعالی (ج) ته منسوب ۹۹ اوصافو څخه هم انکاری نه دي او دا عقیده لري چې هغه سپیڅلي ذات ج هر گری، هره لحظه دوی څاري او د دوی د کړنو حساب ساتي. دا هم مني چې د هغه سپیڅلي ذات ج لخوا نیول ډیر سخت دي، قهر یې شدید دی. رحمان او رحیم دی خو د دي تر څنګ عادل هم دی باید داسې څه ونه کړو چې د خالق تعالی ج دعدالت (چې هیڅ شفاعت او واسطه نه قبلي لکه په آیت الکرسي شریفه کې چې یې یادونه سوي ده) صفت مور د هغه سپیڅلي ذات ج د رحمانیت او رحیمیت د صفتونو څخه د مستفید کیدو څخه محروم کړي. ددی تر څنګ د پښتونوالي لرغونی قبیلوي قانون هم سته چې زموږ د ټولنیز ژوند چاري تنظیموي. نو ولي بیا هم یو د بل د شره څخه فارغ نه یو، زموږ کالخوايان زموږ د حقوقو د ساتني په عوض زموږ پر حقوقو باندي دلالي کوي. په ظاهره پر شونډانو باندي موسکا او په خوله کې غوري او خوږې خبري خو یو او بل ته موپه زهر لړلي نښتونه په لستوني کې پټ کړي وي. کله چې یو افغان راولاړ سي او دا بل په داسې زهر لړلي نښتر ووهي او هغه بل د پوهیدلو څخه وروسته مرگونې وار پر وکړي نو د خلکو په وړاندي اصلي ظالم مظلوم معرفي کیري چې ما خو محض یوه سنته ورجگه کړل ده ظالم زه په چاقو ووهلم. هغه بل دي بیا دا ثابتوي چې د نښتر څوکه په وژونکو زهر لړلي وه. که مقابل جانب په پوه نه سي او فقط د سنتي جگیدل یې وبولي نو ورته وبه وایي چې وروره دا ستن دي در خپله کړه. کله چې د دي زهر په اثر مړ سي، نو قاتل د هر الزامه خلاص دی چې تا نو اوریدلي وي چې د ستن په جگیدو دي څوک مړ سي. بل څوک که یې ومني، قاضي یې نه مني، خصوصاً هغه مهال چې بیا د قاتل لخوا سخاوتمندانه هډي هم وررسیدلي وي. دا څه روان دي او ولي روان دي، عام خلک چې د دي لوبي پاخه لوبغاري نه دي ورته حیران دي. د خپلو بنځو ماشومانو، خپلوانو او گاونډیانو غوښي او هډوکي راټولوي، په شرعي طریقه یې تکفین او تدفین کوي. بیا جزاء د ورځې راتگ ته انتظار باسي (چې په وقوع کې یې د ذری د مثقال په اندازه هم شبهه نسته) څو پوه سي چې دوی ولي ووژل سول او اصل قاتلین یې څوک وه. پېښي ټول یو ډول پېښي دي لکه ځانمرگي، د دولتي افرادو ترور او وژنه د غیر دولتي او غیر رسمي وسلوالو لخوا، د ولسي وگړو وژنه د دولتي او د هغوی بهرني سرپرستانو لخوا د ولسي او دولت ضد افرادو وژنه، په ښارونو کې چاودني، مرموزه وژني، په دښتو کې د قاچاقکیرانو او غلو ظلمونه، په کلیو کې د ملکانو ملایانو ظلمونه، په ښارونو کې د دولتي چارواکو ظلم او اداري فساد چې په مختلفو زمانې او مکانې مقطعو کې پېښیري. هره آدرس لرونکې مرجع چې په ښکاره ډول په یو شمیر داسې پېښو کې ښکیل وي یا یې مسئول وي، دا اصلاً مني نه چې دا پېښه باید نه وای را مینځ ته سوي، بلکه عذر وړاندي کوي یا دلیل وایي چې دوی خو د کفارو لاسپوڅي وه یا دا چې دا د طالبانو بنځي او ماشومان وه د دوی وژنو جواز درلود. که سم څراغ راولخو او د قاتل پلونه د پلزن په مټ تعقیب کړو نو د پلزن راپور نور هم هیښونکي وي. هغه دا پلونه بیرته و مقتولینو او د هغوی ویر کونکو اولیاوو ته منسوبوي. دا لوبه چې زموږ د تیر ملي ټولنیز ژوند زرهاوو کلونو زیادتره

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۶

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په خیر و لولئ

مقطع په بر کې نېسي اوس هم زموږ لپاره يوه معما ده. بهرني يرغل گر راځي، د يوه معمولي مقاومت وروسته هيواد اشغالوي. بيا د اشغالگرو په وړاندي ملي مبارزه پيلېږي چې په درشل کې يې زموږ د سوو څخه نيولې بيا د زرهاو، لکهاوو او مليونونو پوري ځوانان، ماشومان، بنځي او سپينبري وژل کيږي، کلي وړانډي خلگ بيخايه کيږي. بيا چې هغه اشغالگر ولاړ سي د فاسدانو ظالمانه وکمني وي ترڅو بيا بل اشغالگر راځي او ډرامه د سره پيل سي. که څه هم د نړۍ زياترې بشري ټولني په ورته ناورين اخته دي لکه فلسطين، سوريه، عراق، ليبيا، افريقايي هيوادونه او داسې نور خو داسې بشري ټولني هم سته چې انسانان خو پرېږده، مرغانو، حيواناتو او نباتاتو ته يې څوک د سترگو پورته نسي کتلاي. کله چې د دوي اوربڼي او مرغان زموږ په فضاء کې تيرېږي په بده سترگه نه سو ورته کتلاي. د دوي اوبه چې زموږ د غرونو په څوکو کې د يخي د ويلي کيدو څخه وروسته زموږ په سيندونو کې تيرېږي لاس نه سو ورورلاي. او نور بيا پر مور باندې دومره حقداره سول چې زموږ په وطنو کې زموږ کلي راهواروي، ټولني مو د يوه مخه را قتل عاموي پر ضد يې د يرغ پورته کولو حق نلرو ځکه چې يو کاغذ رابنکاره کوي چې زموږ قانوني کالخوايانو اجازه پکښې ورکړې وي چې هر څه راسره کوي حق لري. کله چې خپلو دي کالخوايانو ته د معلوماتو لپاره ورځو بيا وينو چې پر محلاتو باندې يې زموږ قاتلينو د خپلو بهرني و داخلي اجيرانو پيره درولي وي او د دوي په خوله راته وايي چې د ليدلو وخت نه لرو. د دې لپاره چې په خپل هيواد کې د دې رواني دلچسپي لوبې په سر او بر باندې پوه سو نو بايد څو اصطلاحات او د هغوي لنډ تعريف زده کړو. که څه هم دا لوبه زموږ پر سرونو باندې روانه ده خو که يې په اصولو پوه سو، شايد تر يوې اندازې د دفعي اسباب ولرو او که يې په سر او بر يې پوه سو نو لږ تر لږه ساعت خوبه مو په تير وي. هغسي هم مور پر ساعت تيري باندې د بل هر شي زيات مين يو. اکثره مو د ساعت تيري لپاره خپل د ژوند مهمترينې چارې شا ته غورزولي وي لکه د کرکټ احمقانه لوبه چې يې يو ژوندي مثال دئ او نور مثالونه يې د ځوانو بنځو او هلکانو نڅول دي، غزلو او موزيک ته غور نيول دي او نور داسې څه چې د جهنم اور په پيسو رانيسو چې ساعت مو په تير سي. که څوک دا اصطلاحات په دې متن کې راغلو تعريفونو بهتره تعريفولای سي، مهرباني دي وکړي، څو زموږ غلط معلومات هم راته اصلاح سوي وي. د دې مطلب عمده ترين هدف په افغانستان کې د نظامونو د اصلاح پر ځای د نظامونو د سريع بدلونونو علت روښانه کول دي. ويل کيږي چې د تداوي لمرنۍ مرحله د مريض لخوا د مرض احساس دئ، دوهمه مرحله يې تشخيص، دريمه مرحله يې د تداوي پلان او څلورمه مرحله يې تداوي ده. دا چې ولي مور په مرض پوه سو نو طبيب زموږ د معيني او تشخيص پرته سپرومونه، شربت، پېچکاري او گولي راته بندي کړي چې دا مو علاج دي بايد لاندي اصطلاحوي وپېژنو.

لمړۍ اصطلاح د انحصار ده. د انحصار په مفهوم باندې د ښه پوهيلو لپاره که ثروت په نظر کې ونيسو. يو شخص طبعاً دا حق لري چې زيار وباسي، اوږده سفرونه وکړي او د نړۍ د جغرافيايي د يوې نقطې څخه داسې شي رانيسي چې هغه هلته پرېمانه او ارزانه وي او د همدې نړۍ په بله برخه کې يې په داسې نقطه کې وپلوري چې هلته هغه شي کاڅت او گران وي او په دې ډول زيات ثروت لاس ته راوړي. الله تعالی ج د ده په جمع کړل سوي مال کې يوه محدوده اندازه ځان ته بيله کړې ده چې بايد محرومو او مستحقو ته يې ورکړي، نور مال د ځان په گټه کارولای سي او خپل اولاد ته يې په ميراث پرېښودلای سي. لاکن که يو شخص د خپل جمع کړل سوي ثروت يوه برخه په داسې ډول وکاروي چې د ځان په شان استعداد لرونکو تحريک محدود کړي څو دده په شان د ليري سفرونو د لاري ثروت پيدا کولو هڅي يې ورشندي کړي نو دې ته انحصار وايي چې يوازي دی يا دده اولاد يا داسې څوک چې دده خوبه وي هغه دده و کسب يا مسلک ته لاس واچوي (لکه د رسول الله مبارک ص د بعثت څخه وړاندي چې قريشو دا کار کاوه). په انحصار کې د خدمت د عرضه کولو سالم رقابت دښه ځي، د خدماتو کيفيت د خرابيدو او بيعة د گرانيدو تر څنګ د نورو انسانانو شخصي او ټولنيزه خپلواکۍ د سلب کيدو خطر هم ورسره رامېنځ ته کيږي. کار هغه مهال نور پسي خرابيږي چې کله انحصار سوئ خدمت د تجربه کار او خوارېکښه سلف څخه و استراحت طلبه، لټ او بېتجربي خلف ته په ميراث ورپاته سي. دلته به يوڅوک ووايي چې انحصار تل نه سي ساتل کيدلای بلکه لټ، عياش او بېتجربي خلف به دا هر څه دلاسه ورکړي او يو بل خوارېکښه، تجربه کاره او قابل شخص به دا خدمت په لاس کې واخلي او په دې ډول به بيرته سالم رقابت ته زمينه برابره سي. په حقيقت کې داسې نه ده. که يو تاجر، سياسي رهبر، مذهبي رهبر، عالم يا کسبکاره د انحصار هڅه ونه کړي او خپل کمال او خدمت روزنه و ټولو هغو زده کونکو ته انتقال کړي نو داغسي به وسي (لکه د بني ص سنت چې دئ). اما که دئ دا خواهش ولري چې دده وروسته دده مقام و يوه مشخص خلف ته ورسيري نو بيا دئ د سالم رقابت د بينه وړلو لپاره يو شمير پټو او مخفي غير اخلاقي کړنو ته لاس اچوي څو د طبيعت عادت ته تغير ورکړي او اوبه يې د نيتي نقطې څخه مخ په لوړه وڅيږي. که څه هم ددې هرڅه سربيره ناهله خلف به هغه واک، امتيازات او پاڅه عوايد دلاسه ورکړي خو، نه د ټولني و يوه ور کس ته بلکه د لټو، تمبلو، ډولخورو او بي هميته خلگو يوې اجتماع ته چې مافيا ورته ويلای سو. مافيا نه يوازي دا چې د انحصار د حلقي پيلونکي سلف د ناقابله اخلاقي څخه هغه څه اخلي چې انحصار سوي وه، بلکه دا اخلاف په ډيره ظالمانه توګه د بينه هم وړي. زموږ د ټولني د بدبختي يو عمده اړخ د انحصار ميلان دئ چې د ټولني په غالب اکثریت کې پيدا سوئ دئ. دلته بايد ووايو چې پر خدای پاک ج، پر ورځ د جزاء او جنت و دوړخ په موجوديت باندې باور لرونکي

(حد اقل چې دا باور د يوه گمان په اندازه هم وي) هيڅ کله د سياسي، مذهبي، کسبي او علمي انحصار تصميم نه نيسي، ځکه چې دا عقايد د طوعاً او کرهأً د دي کاره څخه منع کوي. که موږ يو انحصار کونکي ووينو چې لمونځ کوي، د الله تعالی ج په لاره کي نکات او خيرات ورکوي نو بايد د گڼيز بوک آف ريکارډ اداره په خبره کړو چې د نړۍ اتمه عجايبه مي کشف کړي ده ځکه دا همداسي دئ لکه زمري چې په وښو خان مروزي، يا هوسۍ په داسي حال کي ووينو چې غوښي خوري. اول خو امکان نلري او که امکان ولري نو حتماً د ديد خطا ده يا يوه ساينسي معجزه ده چې ددي ښکارندويي کوي چې د هوسۍ په هضمي نظام کي د پروټينو او شحمو د هضم و جذب غدوات پيدا سوي دي يا دا چې د زمري په هضمي جهاز کي د سيلولوز د هضم او جذب صلاحيت پيدا سوئ دئ. په لمري نظر کي به دا مثال يو څه غير حقيقي ښکاره سي خو که مو باور نه راځي د اعصابي عقلي متخصص ډاکټر څخه پوښتنه وکړئ چې داسي شخص سره څه وکړو چې عمل او وينا يې د عقايدو سره مناسبت ونه لري. فوراً به درته ووايي چې دا شخص و مرستون ته داخل کړئ چې په اجتماع کي يې ژوند ته سخت خطر متوجه دئ. داسي کس ځان ددایمي موجودو خطراتو څخه نه سي ساتلای. ځکه کيدای سي د احمد شاه ابدالي ۳۰۳ بس مخي ته ځان نابيره ورواچوي يا دا چې د گني د جوس ماشين ته لاس وردننه کړي او يا داسي ۲۲۰ ولته جريان لرونکي برق لوڅ لين به په خوله کي ونيسي. د افغانستان په ټولنه کي د سياسي، مذهبي او سرمايه داري موقوفو انحصار ددي ټولني د رواني بدبختي عمده علت تشکيلوي. په هر تحول کي چې کوم شخص، قوم يا کورنۍ واک ته رسيدلي دي. ددي واک د انحصار لپاره يې د اولس د ضعيفه کولو هڅه کړي ده څو ورته تسليم پاته سي. چې دا اولسي ضعف د هيواد د ضعف سبب سوئ دئ او بهرنيانو ته د مداخلې زمينه برابره سوي ده. کله چې بهرنيانو د ولس د مريبي کولو وروسته ظالمانه شرايط پر تحميل کړي دي، نو زموږ لټو مگر حريصو هيوادوالو پاڅون ورته کړئ دئ او د نورو داسي بهرنيانو څخه يې مرسته منلې ده چې آنا يې دوى ته باج منلئ او ددوى خپلواکي په رسميت پيژندلې وي خو اصلاً غواړي چې دا ظاهراً بيسرپرسته سيمه ځان ته خپله کړي. دا حلقه اوس هم د تکرار په حال کي ده چې زموږ ژوندونه راگړوي. هر ابرقدرت لمړی د باج دلاري زموږ مشران خپلوي بيا، د هغوى کشران د ځان په جاسوسي گماري. بيا زموږ خپلواکي سلبوي او ډير زيات باج راڅخه غواړي.

دوهمه اصطلاح د مافيا ده. مافيا د هغه افرادو مجموعي ته ويل کيږي چې موږ د سلطان محمود لټان ورته وايو. دوى د خپلي لټي او استراحت طلبي له سببهنه غواړي چې زياتي خوارئ او زحمتونه وگالي. دوى پرته د کوم دليله د ټولني څخه فوق العاده امتيازاتو غوښتونکي وي. دوى ځانونه تر نورو مهم بولي خو خپله هم نه پوهيږي چې ولي تر نورو مهم دي؟ چون په ټولنه کي د لټانو لپاره د خير و خيرات، زرو جامو او ددسترخوان د خيرو پرته بل څه نسته نو دوى د زورورو، سروتمندانو او نورو هغو کاميابه افرادو سره د بيدليله او بيمنطقه مينې تظاهر کوي او ددي مينې د اثبات لپاره تر دې حده ورته تيښيري چې يو خپلواک شخص يې تصور هم نه سي کولای. دوى د هغه شخص د شوق په نقطه پسي گرزوي او ځانونه د هغه شي قدردانه ورته معرفي کوي چې د هغه شخص خوبيري. په لنډه دا چې په داوطلبانه ډول ځانونه د هغه مريان گرزوي. دا يوه طبعي خبره ده چې کله يو شخص په ژوند کي قدرت او سروت لاس ته راوړي نو بيا دا نه خوښوي چې هغه انسانان د ځان سره برابر احساس کړي چې دده په اندازه قدرت او سروت نلري. دئ داسي خلگ خوښوي چې تر ده پوري ځانونه په هيڅ شمار کړي. د ټولني لټان او تمبلان د الله تعالی ج لخوا ورکړل سوي استعدادونه د ربح د رضايت او د ټولني د فلاح په عوض د وخت د ځواکمن او سروتمند د غرور او خانخاني د خړوبولو لپاره په کار اچوي. کله چې هغه شخص داوطلبه مريان ومومي چې اصلاً يې ده ته نه بلکه دده واک او سروت ته غاړه ايښي وي نو پر دوى تکیه کوي چې د ټولني نور وگړي هم د ځان په شان کړي او پر ټولنه باندي د خپل انحصار د حلقې را تيڼگولو لپاره دوى د ځان ملگري کوي او په دې ډول دوى دده د ټولو مخفي جنايي زارونو ملگري سي. هغه رازونه چې اکثراً دئ يې د خپل اولاد څخه هم پټوي او اولاد ته فقط خپل مال او موقف په ميراث کي پريريدي. دده د جرم ملگري چې دداسي مارانو او لړمانو په شان دي چې فقط دده سره يې د زهر و هده موجوده وي دده دمرگ وروسته دده پر بيخيره او نا اهله خلف او وارث باندي راټوليږي. هغه چې تل يې خپل پلار په دې رنگينو مارانو او لړمانو باندي د لوبو کولو په حال کي ليدلئ وي، دا فکر کوي چې دا لړمان او ماران اصلاً د لوبو لپاره پيدا دي، نه پوهيږي چې دا لوبي به دده په مرگ پای ته ورسيري. ددي پورته استدلال ژوندۍ بيلگه د نادرشاه څخه نيولې بيا د سردار محمد داود خان واکمني ده. هغه کورنياني چې د نادر خان سره په وفاداري ودريدلي، دده لپاره يې دده سيالان او حريفانپه توپونو والوزول، دده او دده د کورنۍ د واک د مشروعيت لپاره يې پر خدای تعالی ج باندي درواغ وتړل، دده او دده د اولادونو لاس رسۍ يې د خپلو ښځو تر عصمتونو پوري اوږد کړ، هغوى وه چې وروسته د روسانو سره ودريدل او په کابل کي پاته دده د کورنۍ ټول غړي په هغسي په بيرحمي سره ووژل، لکه په څومره بيرحمي سره چې يې يووخت ددي کورنۍ د واک مخالفين وژلي وه. مافياوي په مختلفو سويو باندي پيدا کيږي او ماهيت يې هغه دئ لکه پورته چې تشریح سو يعني غورمال او بيظرفيته خلگ چې د ټولني معنوي ارزښتونو څخه لاپرواه وي او تش په ظاهره يې کاښه پالنه کوي. نه يوازي په افغانستان کي بلکه په ټوله نړۍ کي ټولنيز فسادونه د انحصارگرو او مافياوو د لاسه پيښيري. دوى په هره ټولنه کي و فعاله مشروع نظامونو ته موازي مخفي نامشروع نظامونه جوړ کړي دي لکه د بشر په وجود کي چې سرطاني حجرات د رگونو او او عيو

سیستم تشکيلوي. په حقيقت کي سرطاني حجرات کت مت د مافيایي افرادو سره مشابهت لري. په وجود کي د يو شمير حجراتو (لکه عصبي او قلبي حجرات) پرته ټول عادي حجرات لنډ ژوند لري او سم دلاسه تکثير کوي. کله چي يي په فعاليت کي کمښت يا نقص راځي نو د وجود د دفاعي سيستم په وسيله د بڼه وړل کيږي څو نوي ځوان فعاله حجرات ددوئ ځای ونيسي. سرطاني حجرات نه يوازې دا چې اوږده عمر ونه لري او د دفاعي سيستم په واسطه د بڼه نه ځي بلکه د ويني جريان ته په خپل سر د رگونو او اوږو شبکي غزوي چې زياته غذا او اکسيجن لاس ته راوړي پرته ددې چې وجود ته کوم گټمن فعاليت اجراء کړي. ددوئ په سرعت سره تکثير هم کوي. مافيایي کورنياني هم د سياسي او نظامي تحولاتو په نتيجه کي خپل سياسي او اقتصادي سلطې ته ادامه ورکوي. بڼه بيلگه يي بيا هم افغانستان دئ. د کمونيستانو، ټوپکيانو، طالبانو او اوس بيا د ډيموکراتانو رژيمونه سره راغله او ولاړل. واکمنان او د هغوئ کورنۍ تپ سوي خو د کابل او د هغه شاوخوا ورکوټو ولاياتو باندي حاکمي مافيایي کورنۍ هغسي په برم سره خپل نفوذ ته ادامه ورکوي. افغانستان ددرو نړيوالو امپراتوريو تر مينځ لاس په لاس سو خو دا محترمين لکه ونه مستقل پر خپل قيام دي که روس باندي راسي که امريکا.

دا چې په افغانستان کي سياسي خلاء موجوده ده او د گاونډيو هيوادونو د دولتونو طمع هم نه ځني خيژي او دې سيمي ته رارسيدونکي هر نړيوال ابرقدرت په اتوماتيکه توگه افغانستان خپل د نفوذ په ساحه کي داخلوي ملامت ځکه نه دي چې افغانستان د خپل ملت او ټوليزو ساختارونو لکه د ښارونو او کليو د موثره دفاع هيڅ اسباب نلري. دا ځکه چې ددې هيواد اوسيدونکو قومونو او قبایلو په ټوليز ډول هيڅ کله داسي اراده نه ده لرلې چې د ملت او هيواد د مشترکو معنوياتو، حقوقو، سروتونو او په نړيوال سياسي محيط کي خپلو ملي ستراتيژيکو گټو د خونديتوب لپاره متخصص ځواکونه رامينځ ته کړي او هغه وروزي. دا ځکه چې ددوئ په دې شيانو نه پوهيږي. چا دا څه وربولي نه دي. حاجي مرويس خان هوتک او لوی احمدشاه بابا د مشري لاندي يوه ډله با احساسه افغانانو چې داسي هڅي وکړي، هغه ځکه موقتي ثابتې سوي چې زموږ قومي، سياسي او مذهبي مشرانو ته تل د پرديو ملتونو د حکومتونو په نيابت پر خپل اولس باندي د زور حکومت کول زيات خوند ورکوي په عوض ددې چې د يوه خپلواک ملت په چوپړ کي د مسئوليتونو او قربانيو څخه ډک ژوند ولري. په دې نړۍ کي ځناور درې ډوله ژوند لري. يو په دښتونو، غرونو او بيابانونو کي خپلواک ژوند چې تکليفي دئ او د پايښت لپاره د ورکتوب څخه لا شاقه د ښکار او دفاع تکتیکونه د خپلي مور څخه زده کوي. دوهم په نيشنل پارکونو کي نيمه خپلواک ژوند دئ چې په محدوده ازادي يو نسبتاً مسترح ژوند. دريم په ژوبن کي په قفسونو کي ژوند دئ چې خواږه ورسيږي ددې لپاره چې ژوندي وي او ژوندي ددې لپاره وي چې د انسانانو ساعت ورتير کړي او د ژوبن ادارې ته عوايد وگټي. که د ملتونو استقلال په ورته درې ډوله وويشو نو زموږ د ملي استقلال او خود کفالت حالت د ژوبن د ځناورو په شان دئ. موږ تش په نامه د نړۍ پر نقشه يو مستقل هيواد يو او په ملگرو ملتونو کي يو درې رنگه بيرغ لرو. کله چې زموږ ملي رهبر په سيمه کي ښکيل د کوم ابر قدرت سره زموږ د ملي استقلال او ملي منافعو پر سر خبره کوي نو د هغه دولت واکمن حقارت آميزه سلوک ورسره کوي، دا ځکه چې دده په ناخبري کي دده د حکومت جگپوړي چارواکو، د ملت سياسي او مذهبي متنفذينو وختي لا د هغه ابر قدرت د استخباراتي دستگاه د معاشخوره جاسوسانو په ليست کي خپل نومونه ليکلي وي. هغه د ابر قدرت هيواد واکمن خوارکي نو په دې څه خبر دئ چې دا سياسي فاحشي دده د حکومت په شان درې او څلور سياسي ميروونه نور هم لري او دا چې د خپلو پيرويانو په استاذيتوب چې کوم معاش دده د استخباراتو څخه اخلي هغه ټول خپل جيب ته اچوي، خپل پيرويان يي پرې خبر کړي هم نه دي، هغوئ تش په خبرو غولوي. د امريکا سره زموږ د دولت ستراتيژک تړون که د بيلگي په توگه راواخلو، نو پخواني ولس مشر حامد کرزي د افغانستان ټول متنفذين وروغوښتل او ددې تړون عواقب يي ورته بيان کړل. هغه مهال هغوئ ټول پوهيدل چې څه پيښيدونکي دي. دا چې هغوئ يوڅو د لمري درجي لټان او دارنان وه دوهم دا چې امريکايانو يي شخصي گټي ورخوندي کړي وي او پر گوته يي کشمير ورته جوړ کړئ وو نو پر کرزي يي ټينگار کاوه چې امضاء يي کړه، هيڅ ټکه نه لوبېږي. کرزي صاحب چې په هيواد کي د نوم او دنښان سرې و خبر وو چې د تړون د امضاء وروسته په واک کي پاته کيدل به ډير زيات شرمناکه وي نو د واک څخه لاس په سر کيدل يي خوښ کړل چې نړيوالو ددې کار هم لوړه صله ورکړل. د کابل مرکزي ميدان هوايي يي دده په نوم کړ څو ورته وښيي چې په دې هيواد کي عزت او ذلت ورکول هم ددوئ په لاس کي دي نو ځکه د افغان واکمن لپاره ددوئ د حکم په تعميل کي د افغان اولس په وړاندي د شرم احساس کول يو بيمعنا کار دئ. اوسني ولس مشر دا سبق زده کړ او دادئ تړون يي هم امضاء کړ. د تړون عواقب هم افغانانو وليدل او نوش يي کړل، دی هغه دئ اوس هم اولس مشر دئ، راتلونکي دوره هم خپله بولي څه يي کم سول؟ نوش جان!

زموږ دريمه اصطلاح دکاپيټاليزمده هغه دا چې کله د انحصار کونکو او مافيایو تر مينځ اوږدمهاله همکاري مينځ ته راسي نو کاپيټاليزم رامينځ ته کيږي چې پرمختللی تمدن (Advanced civilization) په شکل تظاهر کوي. د نن ورځي ټول ستر قدرتونه د همدې ډول بيلگه دي. دا حالت هغه مهال رامينځ ته کيږي کله چې انحصار کونکي بالخصوص د سياست انحصار کونکي خپل دي کرغيرن عمل ته علمي بڼه ورکړي او خپل وارثين په دې فن کي وروزي. دا ډول انحصار کونکي د خپلو اولادونو د روزني په نصاب کي د لمري ورځي څخه مشترک ټولنيز اخلاقي

او معنوي ارزښتونه حذف کوي. دوی په خپلو اولادونو کې پرته د کوم دلیلې ځان ته د عظمت منسوبولو روحیه پیدا کوي او د مافیایو د اداره کولو هنر وربښي. داسې سیاسي انحصار کونکي خپل راتلونکي نسل ته دا وربښي چې مافیایي وساتو څو د ټولني د رگونو څخه وینه درته زبښي او په عین حال کې د ټولني د استفادې وړ عادي اکثریت وگړي هم په معنوي رشوتونو اموخته کره څو تاسو ته د هغوی مستقیم د وفاداري اړیکه هم موجوده وي. کامیاب انحصار کونکي هغه دي چې پر ټولنه باندې د غلبه کولو لپاره پیاوړي مافیایي تشکیل کړي او د هغه سره په گډه د ټولني معنوي ارزښتونه په بشپړ ډول د بڼه یوسي څو د ټولني عام وگړي د کاپیټالیزم پر ضد قیام ونه کړي او په عین زمان کې د یو لړ کاذبو ارزښتونو په وسیله د مافیا د استحصال لاندې ټولني افرادو په وړاندې هم خپل مشروعیت ثابت وساتي څو د مافیایو د زهر و غاښونه یې هم ایستلي وي او د بنامار چپچیان پر خپل معنوي پلار باندې غورزی ونه کړي. مافیایي هغه مهال د انحصار کونکو اشخاصو او کورنیو په محوه کولو باندې بریالی کيږي کله چې د حاکم او محکوم تر مینځ خلاء بشپړ اشغال کړي او ددې دوو طبقاتو تر مینځ د تفاهم ټولې لیکي منقطع سي. بیا نو مافیایي د یوې خوا د ټولني عام وگړي د خپلې بشپړ سلطې لاندې راولي او د مشترک فساد ټول الزام پر انحصار کونکو افرادو یا کورنیو اچوي او د کاذبو انقلاباتو په زریعه هغوی د بڼه وړي او هر څه په خپل لاس کې نیسي چې په نتیجه کې یا لاسپوڅي رهبران واک ته رسېږي یا مطلق فساد مینځ ته راځي. د لاسپوڅي رهبران واک ته رسیدل د مافیایو نظام ته موقتي دوام ورکولای سي خو په ډېر یا لږ ځنډ به مطلق فساد ته لاره هوارېږي چې د پرمختللي تمدن (advance civilization) کامل محوه کیدو باعث کيږي. د اسلام څخه وړاندې د یونان، روم او فارس د تمدنونو محوه کیدل یې ښه مثالونه دي. په اسلامي تاریخ کې د امویانو په وړاندې د عباسیانو انقلاب چې ابو مسلم خراساني د یوې مېرې په ډول وکارول سو یو روښانه مثال دی. په غیر اسلامي ټولنو کې د فرانسې انقلاب، د روسیې د بالشویک انقلاب یې هم مهمې بیلگې دي. کاذب انقلابونه د ټولني هغه ستونځې د بڼه نه وړي چې دا انقلاب یې پلمه جوړه سوي وي بلکه د یوې لنډې وقفې وروسته هغه ستونځې نور هم په شدت سره د لا زیات وخت پوری عودت کوي. د مافیایو مثال داسې دی لکه یو څوک چې چغال د سپي پر ځای وساتي څو د همسایگانو چرگان په وخورې. کله چېد گاونډیو چرگي خلاصې سي نو بیا د خپل کور چرگي هم خوري، ځکه چې د همسایه د چرگانو تر غلا د غافل مالک د چرگانو غلا ډیر اسانه کار دی. کله چې انحصار کونکي د انحصار هنر ته علمي بڼه ورکړي او د مافیایو د کیزه کولو په هنر کې ښه ماهر سي بیا نو ددې فرد یا ډلې څخه د بشري ټولنو ښکاریان جوړېږي او د نړۍ د نیولو حرص پکښې پیدا کيږي. د بشریت تاریخ شاهد دی چې هیڅ انحصار گر نه دی توانیدلی چې تل تر تله یې خپله مافیا مهار ساتلې وي او ځان یې نه وي په خورلی. لکه مخکې چې وویل سول چې د یوې ټولني د اداره کولو لپاره مافیا د هم هغه ټولني د لټانو، تمبلانو او بیغیرته افرادو څخه تشکیلېږي. هغوی چې د ټول ژوند د فکري زیار محصول یې داغه وي چې څنگه د ټولني خواریکښه غړو د غفلت او ناپوهي څخه گټه پورته کړي او د هغوی په خوارو گټل سوي عواید ځان ته راکش کړي. دولتي دستگاه ددې کار ښه وسیله ده خو د اهل و قابله طبعي رهبرانو د مخي څخه لیري کولو لپاره بهرني قوت ته اړتیا لري او دا قوت یو کاپیټالیست حکومت دوی ته ورکوي. په دې ډول بهرني عواملو ته په یوه خپلواکه ټولنه کېد مداخلې زمینه برابرېږي.

څلورمه اصطلاح د کالونیالیزم ده. کله چې یو کاپیټالیست ځواک د یوې خپلواکې بشري ټولني د داخلی انحصار کونکو او مافیایو د فعالیت په نتیجه کې رامینځ ته سوي ضعف او یا د خپل استخباراتي فعالیت په نتیجه کې ضعف څخه په استفاده هغه ټولنه د یوه قوي یرغل یا د یرغلونو پرله پسې څپو په نتیجه کې اشغال کړي او هلته خپلې کالونیایي رامینځ ته کوي، ودې ته کالونیالیزم یا کالونیالیزیشن ویل کيږي. کالوني هغه ښاري ټولنه ده چې د خپل چاپیریال د کلیوالي یا دښتي بشري ټولنو سره مادي او معنوي اړیکي نلري اود بهر څخه په زوره راغلو اشغالگرو او د هغوی د اجیرانو لخوا تقویه کيږي لکه د اسرائیل ټولنه. دروم ښار تاسیس دداسې ټولني یو لرغونې مثال دی. دا ښاري ټولنه د یوې پراخي بشري وطني ټولني د منابعو د ځینساک لپاره رامینځ ته سوي وي نو ځکه ددې ښاري ټولني د غړو سلوک د خپل چاپیریال د کلیوالي ټولنو د افرادو په مقابل کې تل خصوصیت آمیزه وي او هیڅ کله یې وینه نه ورسره گډيږي او تل په دې فکر کې چې د خپل چاپیریال د کلیوالي بشري ټولنوافراد څنگه په خپله گټه وکاروي. د کالوني اوسیدونکي د خپلې مصنوعي ټولني د بقاء لپاره تل هڅه کوي چې د چاپیریالي ټولنو غړي په خپل مینځ کې په شخړو اخته وي، د لیک لوست علم او پوهي څخه لیري وي او تل بیوزله او غریب وي. ددې کالونیالیستي ټولني د غړو د مختلفو طبقاتو تر مینځ اړیکي د قرارداد وړکونکي او قراردادي وي چې ټول نظم و نسق یې پر مادیاتو باندې ولاړ وي. د یوې خپلواکې ټولني معنوي ارزښتونومجموعه د هغه ټولني د دود، کلتور یا ثقافت بلل کيږي. دا معنوي ارزښتونه د هغه ټولني د دین لخوا تعین او تثبیت کيږي. د بیلگې په توگه اسلام چې د بشریت لپاره د بشریت د خالق ج لخوا رالیرل سوئ دی ددې نړۍ تر ټولو قوي بشري ارزښتونو د ترویج سرچینه ده. د پښتونوالي قبیلوي قانون دهمدې سپیڅلي دین د بنسټیزو اصولو څخه مشتق سوئ دی (که څه هم پاچا ځاني نیشنلیان ددې خبري متضاده دعوه لري چې دادعوه یې کوم علمي بنسټ نلري). کله چې یوه خپلواکه بشري ټولنه د یوه کاپیټالیست نظام مستعمره وگرځي نو بیا ددې ټولني د منابعو د موثره ځینساک لپاره هلته په مهمو ستراتیژیکو موقعیتونو باندې نوري فرعي کالونیایي تشکیلوي. دوی د هغه ټولني پاته سوچه معنوي ارزښتونه د بڼه وړلو او د منابعو د استخراج د چپلونو د ایجاد لپاره

ځايي مافياوي تشکيلوي، هغوئ پياوړي کوي او د هغوئ څخه کار اخلي (البته د کالوني څخه بهر) څو د ټولني د وگړو ټولي خپلمنځي اړيکي سره وشليري او د خپلو ملکيتونو د چور مخه ونه سي نيولای. دوي که د ريگ د ذراتو په شان زيات هم سي خو تل به يو له بله داغسي بيل وي لکه د ريگ ذرات. دا ځکه چې کاپيټاليزم او کالونياليزم د دېرو د ذراتو څخه خار خوري چې يو له بله سره دومره په قوت وصل وي چې ستر ستر غرونه ځني تشکيل سوي وي. سيلونه او طوفانونه ارباسي چې خپل جهت ته تغير ورکړي په عوض ددي چې دوي د مخه ليري کړای سي. کالونياليزم تل د کالوني د چارو د پرمختگ لپاره د هغه ټولني خلگ نه استخداموي بلکه د بهر څخه تيار خواره او مفت خواره پيدا کوي، د پستي خواري زمينه ورته برابرې او د کالوني د خدمتگارانو کار ځني اخلي. د کالونيو بهرني خدمتگاران هوسا ځکه وي چې د ستريا زور يې هم پر محکومو ټولنو باندې وي او د مزدوري مصرف يې هم د هغوئ د شکول سوو منابعو څخه لاس ته راځي. دا ددي لپاره چې د بل ځايه څخه راوستل سوي انسانان د هغه ځای د ملکيت ريښتوني احساس نلري او د ځايي انسانانو سره شريک معنويات نلري. دوي داسي وي لکه د گلداني بوټي چې د خروبيدو لپاره تل د ساتونکي گډوي ته اړ وي. معنوي ارزښتونه د بشري ټولني ژوند مهمه برخه تشکيلوي، څو د ټولني د غرو په عمومي سلوک کې هم اهنکي موجوده وي چې يو د بل په وړاندې د صميميت، اخلاص او ملائز روحيه ژوندی وساتي. ددي ارزښتونو د پالنې په سبب ريښتني او کاذب ملگري پيژندل کيدای سي. که معنوي ارزښتونه په مينځ کې موجود نه وي نو دوه انسانان اوردمهاله گډ ژوند خو پرېږده د دوو دقيقو لپاره يو بل ته نيژدې هم نه سي دريدلای. د کاپيټاليزم لخوا د اشغال سوي ټولني د وگړو تر مينځ د نظم برقرار ساتلو لپاره يو لړ کاذب ارزښتونه په دوي کې ترويج کيږي څو نظم برقراره وساتل سي ځکه چې د بدنظمه افرادو ټولنه د منابعو لپاره د کالونيستانو بيبيابنه تنده او لوړه نسي ماتولای. ددي لپاره چې د اشغال سوي ټولني وگړي دا نوي کالونيستي ارزښتونو مجموعه قبلولو ته اړ کړي نو اوردمهاله جگړه، فقر او بيزولي باندې مسلطوي. په کالونيانو کې د پناه اخيستلو يا ورسره د گټور تجارت لپاره د کالوني و دلت آميزه معنوياتو ته غاړه ايښودل لازمي شرط وي. د يوې خپلواکي ټولني د ريښتوني ارزښتونو توپير د کالونيستي کاذبو ارزښتونو سره دادی چې ريښتوني ارزښتونه د بشر حيثيت، خپلواکي، شخصي غرور ته اوليت ورکوي او دمادي سروتونو ارزښت ته حدود ټاکي. ريښتوني ارزښتونه د يوه وگړي ريښتوني مادي اړتياوي ورته بڼي څو د خپل هوس او شهوت د کاذبو اړتياوو په پوره کولو پسي ونه گزري او د ټولني په وړاندې د خپلو مسئوليتونو څخه غافل نه سي. د بيلگي په توگه د اسلام په سپيڅلي دين کې د اور، اوبو او وښو پر پلور باندې بنديز دی. علاوه ددي څخه مسافر ته غذا او سرپناه ورکول، د وري مرول، د تزي خړوبول، لوڅ ته جامې ورکول، د ضعيف او مظلوم امنيت ساتل د ټولني د عمومي افرادو لپاره د يوه لازم مسئوليت حيثيت لري چې د نکات فرضيت دداغه لپاره دی. ټولنه او د ټولني اداره کونکي ځواکونه او متنفذين مکلف دي چې دا هر څه وريا پرته د کوم قيمته و اړ شخص ته ورکړي پرته له دې چې د ټولني داخلي وگړي وي يا د بهر څخه راغلي پناه راوړونکي. يوه ټولنه تر هغه وخته پوري د انحصار لاندې راتلای نسي تر څو چې وگړي يې خپلو دې مسئوليتونو ته متوجه وي. کالونياليزم ددي لپاره چې يوه ټولنه د خپل انحصار لاندې راولي نو لمری ځايي متنفذين تشويقوي چې مافياوي جوړي کړي او خپله ټولنه انحصار کړي او هره بشري اړتيا کاڅت کړي او هغه ته لوړه بيهه کښيږدي. و دوي ته د سروتمندي حرص ورکوي. په خپلو کالونيو کې ددوي د ساعتيري زميني برابرې او ددوي د عياشي لپاره هر ډول اسباب تهيه کوي. دا ځکه چې د يوه انحصار کونکي يا د يوې مافيا څخه د ټولني واک اخيستل ډير اسانه دی چې کيدای سي چې د يوه اندازه زرو په مقابل کې وي. د بيلگي په توگه د اسلامي هسپانيې سقوط و عيسوي واکمنانو ته يا د افغانستان او عراق اشغال د امريکا په لاس. د يوه ولسي نظام لخوا اداره کيدونکي ټولني د نيولو لپاره بايد کالونياليزم جگړه وکړي. کالونياليزم ته جگړه درانه لگښتونه لري خو د يوې خپلواکي ټولني لپاره د خپلواکي دفاع زيات گران ځکه نه پرېوځي چې د هغوئ د جگړې د لگښت زياته برخه د هغوئ د چاپيريال طبيعت برابرې او ددي څخه علاوه د کالونياليزم خپلمنځي سيالي هم ددوي سره د خپلي ټولني په دفاع کې مرسته کوي. ددي لپاره چې يوه ټولنه انحصار ته آماده سي نو بايد و يو شمير داسي کاذب ارزښتونو منونکي سي چې هغه ته مادي بيهه ايښودل اسانه وي. د بيلگي په توگه که د يوې ټولني وگړي د ازدواجي تعلق څخه بهر موقتي جنسي اړيکي ټينگول عيب ونه بولي، د مسکراتو، مخدراتو او دخانياتو استعمال عيب ونه بولي نو دا خلگ به د خپلو جنسي او روحي شهواتو سرول او فيشنې ژوند غوره کول دغومره اړين وبولي لکه خپلي حياتي اړتياوي چې عبارت د لزومي حد خوراک، څښاک، پوښاک، سرپناه او د نسل امتداد څخه دي. دا دوگړو کاذبي فيشنې اړتياوي، جنسي او روحي شهوات دي چې د خړوبولو افزار او اسباب يې د کالونياليزم لخوا چمتو کيږي. دا اسباب اصلاً بشري دامونه دي چې د انسان د خپلواکي د غصب او مريوتوب د ځيرولو لپاره کار ځني اخيستل کيږي. انسانان يو د بل په وړاندې د مسئوليتونو څخه باغي کيږي او يو د بل په مقابل کې د داوطلبانه خدمت روحيه په مطلق ډول دبينه ځي. د هغه ځای حرص او روحي لوړه نيسي او د ټولني وگړي تل په دې سوچ کې اچوي چې څنگه يو او بل سره وشکوي څو زيات ټولو مبلغ لاس ته راوړي او دکالونيو په عياشي خانو کې يې بادباد کړي. په پای کې د خونورو شيبو يادونه ددوي تر ټولو قيمتي اساسه وي چې ورسره پاتيري. په دې توگه عام وگړي چې غالب اکثریت دي هيڅ کله د گوتو په شمير خپلو مشترکو تدريجي قاتلينو محدودو انحصار کونکو د نامشروع واک د ختمولو لپاره نه سي پاڅيدلای. يا که راپاڅي هم، يو موثره منسجم حرکت نه سي رامينځ ته کولای څو د انحصار ځينځيرونه وشکوي. کالونياليزم به دوي د اموخته حيواناتو او مرغانو په څير کاروي.

پای